

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyně JUDr. Milenou Heřmanovou ve věci

Žalobce: **Z** [redacted] **L** [redacted], narozený dne [redacted]
bytem [redacted], [redacted]
zastoupený advokátkou: [redacted]. J [redacted] M [redacted]
sídlem [redacted], č. p. [redacted], [redacted]

proti
žalovanému: **V** [redacted] **L** [redacted], narozený dne [redacted]
bytem [redacted], [redacted], [redacted]

zrušení výživného na zletilé dítě

- I. Návrh žalobce na zrušení vyživovací povinnosti od 1. 9. 2021, se zamítá.**
- II. Návrh žalobce na zrušení vyživovací povinnosti nebo snížení výživného za dobu od 1. 9. 2020 do 30. 8. 2021, se zamítá.**
- III. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

takto:

Žalobce se návrhem doručeným soudem dne 21. 4. 2021 domáhal zrušení vyživovací povinnosti vůči žalovanému, který je jeho synem. Tvrdil, že vyživovací povinnost zanikla od září 2020, když žalovaný ukončil střední školu (viz návrh na č. l. 1 spisu a jeho upřesnění při jednání dne 20. 1. 2022). Pokud žalovaný následně studoval dále od 1. 9. 2021, pak žalobce označil jeho další studium jako jazykový kurz a tvrdil, že žalovaný by při něm mohl pracovat. Ponechává na úvaze soudu, zda bude vyživovací povinnost rovněž „zastavena nebo zda bude snížena“ za dobu od 1. 9. 2020 do 30. 8. 2021.

Shodu s prvopisem potvrzuje [redacted].

Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. Namítal, že řádně studuje. Střední školu ukončil maturitou v [REDAKCE] 2021. Nyní studuje jazykovou školu, jedná se o řádné denní studium a připravuje se na studium na vysoké škole. Plní veškeré své studijní povinnosti.

Provedeným řízením soud vzal za prokázané následující skutečnosti významné pro skutkové a právní závěry projednávané věci.

O výživném bylo naposledy rozhodováno rozsudkem zdejšího soudu [REDAKCE] ze dne 5. 11. 2018, kterým byl zamítnut návrh otce na snížení výživného pro tehdy nezletilého [REDAKCE], ve spojení s rozsudkem odvolacího soudu č. j. [REDAKCE] ze dne 28. 3. 2019, kterým byl rozsudek okresního soudu potvrzen. Rozsudek nabyl právní mocí 2. 5. 2019. Okresní soud tehdy po provedeném dokazování dospěl k závěru, že v daném případě nedošlo k podstatné změně poměrů, kterou má na mysli ust. § 923 odst. 1 o.z. Soud vzal za prokázané, že otec stále řádně nehradí výživné, se synem se nestýká, neposkytuje mu další plnění nad rámec výživného, vůbec se o něho nezajímá. Poměry rodičů i nezletilého byly téměř shodné jako v době předchozí soudní úpravy výživného pro nezletilého z měsíce února téhož roku. Otec je stále nezaměstnaný, což byl také jeho hlavní důvod pro podání návrhu na snížení výživného. Měl pouze příležitostný přívýdělek. Soud měl za to, že je v reálných schopnostech a možnostech otce dosahovat příjmu ve výši 12 000 Kč až 15 000 Kč měsíčně čistého a platit tedy výživné na syna ve výši 3 000 Kč tak, jak již bylo uzavřeno v posledním rozhodnutí soudu, když neuvěřil otci, že si zaměstnání nemůže dlouhodobě najít z důvodu jeho podmíněného odsouzení za přečin neplacení výživného, když je mu mj. z úřední činnosti známo, že i osoby s podmínkou či propuštěné z výkonu trestu odnětí svobody nacházejí bez problému zaměstnání. Návrh otce na snížení výživného jako nedůvodný proto soud zamítl. Odvolací soud se pak zcela ztotožnil se závěry okresního soudu, které doplnil aktuálním dokazováním.

Výživné bylo tedy naposledy upraveno rozsudkem Okresního soudu v [REDAKCE] [REDAKCE] ze dne 17. 10. 2017 ve znění rozsudku krajského soudu a činí 3 000 Kč měsíčně. O tom není mezi účastníky sporu.

Soud vzal za prokázané obsahem potvrzení o studiu (na č. l. 8 spisu), ze dne 1. 9. 2020, že žalovaný byl v té době studentem [REDAKCE] ročníku denního studia oboru [REDAKCE] na Střední průmyslové škole v [REDAKCE]. Dle vysvědčení o maturitní zkoušce (na č. l. 32 spisu) žalovaný vykonal maturitní zkoušku [REDAKCE] 2021.

Dle potvrzení o přijetí do pomaturitního studia angličtiny dle vyhlášky č. MŠMT 249/2009 byl žalovaný přijat ke studiu od 1. 9. 2021 do 30. 6. 2022.

Obsahem zprávy Evropského vzdělávacího centra (na č. l. 50 spisu) ze dne 8. 11. 2021, je prokázáno, že účastníkům jednoletých kurzů cizích jazyků s denní výukou v rozsahu stanoveném vyhláškou č. 19/2014 se přiznává status studenta. Je tomu tak za splnění vyhláškou stanovených podmínek, a to, že student se zapsal do denního pomaturitního studia v kalendářním roce, ve kterém úspěšně vykonal svou první maturitní zkoušku. Tyto podmínky žalovaný splnil. Je to prokázáno i potvrzení o studiu (na č. l. 53 spisu) ze 7. 9. 2021.

Soud zjistil z úřední činnosti, že byl vydán trestní příkaz č. j. [REDAKCE] ze dne 29. 7. 2021, žalovaný proti němu podal odpor 12. 8. 2021.

Obsahem účastnické výpovědi žalovaného je prokázáno, že studuje v řádném denním studiu shora uvedeném a připravuje se na studium na [REDAKCE]. Bydlí se svou matkou M [REDAKCE] I [REDAKCE], která pracuje v [REDAKCE] dílně na [REDAKCE] v [REDAKCE]. Matka má příjem 10 000 – 12 000 Kč měsíčně čistého. Žalovaný studoval střední školu obor [REDAKCE], kde maturoval v [REDAKCE] 2021. Při současném studiu na jazykové škole nepracuje, to proto, že ve volném čase se připravuje ke studiu na vysoké škole. Otec mu platí výživné

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

nepravidelně, jak vyplývá i z ústířku poštovní poukázky. Za poslední rok šlo obvykle o částky 500 Kč – 1 000 Kč.

Žalobce vypověděl, že žije s partnerkou, která je v invalidním důchodu ■. – ■. stupně. U agentury má dohodu o provedení práce. Fakticky je to však tak, že je na telefonu, kdyby ho zavolali. Na uvedenou dohodu si vydělá 2 000 Kč – 3 000 Kč měsíčně. Více ho nevolali. Jeho partnerka má příjem asi 8 000 Kč měsíčně. V dubnu až červnu loňského roku pracoval jako lisař, u firmy ■■■■■, měl výdělek 15 000 Kč – 16 000 Kč měsíčně. Řekli mu však, že není vhodný lisař.

Dle složenky ze dne 17. 1. 2022 uhradil žalobce na výživném částku 10 000 Kč, dle složenky z 1. 2. 2021 uhradil částku 13 500 Kč.

Dle potvrzení o příjmu žalobce za období od června 2021, byl příjem žalobce 1 877 Kč. Tentýž příjem měl v červnu 2021, stejně v srpnu 2021. V září činil jeho příjem 1 955 Kč a za říjen a listopad po 1 877 Kč.

Po provedeném dokazování soud dospěl k závěru, že v daném případě nedošlo k podstatné změně poměrů, kterou má na mysli ust. § 923 odst. 1 o.z. Soud má prokázáno, že žalobce stále řádně nehradí výživné, se synem se nestýká. Poměry rodičů i nezletilého jsou téměř shodné jako v době poslední soudní úpravy výživného pro tehdy nezletilého žalobce. Žalobce je stále nezaměstnaný, což byl také nadále hlavní důvod pro podání tohoto návrhu na zrušení výživovací povinnosti či snížení výživného, který podal pod hrozbou trestního stíhání. Soud má i nadále za to, že je v reálných schopnostech a možnostech žalobce dosahovat příjmu ve výši 12 000 Kč až 15 000 Kč měsíčně čistého a platit tedy výživné na syna ve výši 3 000 Kč tak, jak již bylo uzavřeno ve výše citovaném posledním rozhodnutí soudu. Soud nadále neuvěřil žalobci, že si zaměstnání nemůže dlouhodobě najít z důvodu jeho podmíněného odsouzení za přečin neplacení výživného, když je mu mj. z úřední činnosti známo, že i osoby s podmínkou či propuštěné z výkonu trestu odnětí svobody nacházejí bez problému zaměstnání. Je zřejmé, že potřeby žalovaného jsou vyšší než otcem nepravidelně hrazené výživné. Návrh žalobce na zrušení výživovací povinnosti za dobu od 1. 9. 2021 soud proto jako nedůvodný zamítl. Návrh žalobce na zrušení výživovací povinnosti nebo snížení výživného za dobu od 1. 9. 2020 do 30. 8. 2021, soud rovněž jako nedůvodný proto zamítl (výrok II.).

Lze tedy učinit skutkový závěr:

Žalovaný se řádně připravuje na budoucí povolání pomaturitním studiem angličtiny dle vyhlášky č. MŠMT 249/2009. Byl přijat na dobu od 1. 9. 2021 do 30. 6. 2022 k řádnému dennímu studiu. Účastníkem jednoletých kurzů cizích jazyků s denní výukou v rozsahu stanoveném vyhláškou č. 19/2014 se přiznává status studenta. Je tomu tak za splnění vyhláškou stanovených podmínek, a to, že student se zapsal do denního pomaturitního studia v kalendářním roce, ve kterém úspěšně vykonal svou první maturitní zkoušku. Tyto podmínky žalovaný splnil. Připravuje se na studium na vysoké škole.

V době od 1. 9. 2020 do 30. 8. 2021, se žalovaný řádně připravoval na budoucí povolání studiem na střední škole, kterou zakončil maturitou. Výživné pro tehdy nezletilého žalovaného bylo naposledy upraveno rozsudkem Okresního soudu v ■■■■■ ■■■■■ ze dne 17. 10. 2017 ve znění rozsudku krajského soudu a činí 3 000 Kč měsíčně. O výživném bylo naposledy rozhodováno rozsudkem zdejšího soudu ■■■■■ ze dne 5. 11. 2018, kterým byl zamítnut návrh otce na snížení výživného, ve spojení s rozsudkem odvolacího soudu č. j. ■■■■■ ze dne 28. 3. 2019, kterým byl rozsudek okresního soudu potvrzen. Rozsudek nabyl právní mocí 2. 5. 2019. Okresní soud tehdy po provedeném dokazování dospěl k závěru, že v daném případě nedošlo k podstatné změně poměrů, kterou má na mysli ust. § 923 odst. 1 o.z. Soud má nyní za to, že ani po vydání tohoto rozhodnutí, až do současné doby,

Shodu s prvopisem potvrzuje ■■■■■.

nedošlo k žádné podstatné změně poměrů. Takto stanovené výživné žalobce fakticky řádně neplatí, hradí jej nepravdělně. Žalovaný nyní uvádí zcela stejné důvody, jaké uváděl v předchozím řízení a ze kterých okresní soud i odvolací soud vycházel, jak jsou uvedeny v posledním rozhodnutí okresního i krajského soudu. Žalovaný podal návrh pod hrozbou trestního stíhání pro neplnění vyživovací povinnosti. Byl vydán trestní příkaz č. j. [REDACTED] ze dne 29. 7. 2021, žalovaný proti němu podal odpor 12. 8. 2021.

Po právní stránce soud posoudil věc podle následujících ustanovení zák. č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku (dále jen o.z.).

Dle § 910 odst. 1 o.z. předci a potomci mají vzájemnou vyživovací povinnost. Dle ust. § 911 o. z. výživné lze přiznat, jestliže oprávněný není schopen sám se živit. Dle ust. § 913 odst. 1 o.z. pro určení rozsahu výživného jsou rozhodné odůvodněné potřeby oprávněného a jeho majetkové poměry, jakož i schopnosti, možnosti a majetkové poměry povinného. Dle ust. § 922 odst. 1 o. z. výživné lze přiznat jen ode dne zahájení soudního řízení; u výživného pro děti i za dobu nejdéle tří let zpět od tohoto dne.

Soud učinil závěr, že žalobce NENÍ schopen sám se živit v období od 1. 9. 2021 a nebyl schopen sám se živit za dobu od 1. 9. 2020 do 30. 8. 2021 (§ 911 o. z.).

Základním hmotněprávním kritériem pro vznik práva na výživné oprávněného je jeho potřebnost (tzv. stav odkázanosti na výživu), resp. jak praví zákon, "neschopnost sám se živit". Materiálním znakem zákonného kritéria neschopnosti sám se živit je zjištění, že oprávněný nedisponuje žádným vlastním příjmem, nebo disponuje příjmem tak nízkým, že nepostačuje křýt jeho potřeby, anebo výnosy z majetku, který mu patří (event. jej spravuje), nedostačují pro úhradu jeho osobních potřeb.

V posuzované věci žalovaný studoval a připravoval se tak na budoucí povolání. Na tom nic nemění skutečnost, že při řádném denním pomaturitním studiu jazykové školy 1. 9. 2021 ve volném čase nepracuje. Jedná se o přípravu na budoucí povolání v řádně uznaném denním studiu dle vyhlášky MŠMT. Žalovaný i v současné době studuje a dle zprávy školy studuje řádně a své studijní povinnosti plní.

Plnění vyživovací povinnosti tedy z těchto důvodů není ani v rozporu s dobrými mravy (§ 2 odst. 3 občanského zákoníku).

K námitkám žalobce:

Odkaz žalobce na ústavní nález, jehož se žalobce dovolává je nepřipadný, jak vyplývá i z dalších ústavních nálezů US 1247/13 ze dne 5. 3. 2014 a US 2121/14 ze dne 30. 9. 2014. Soud dospěl k závěru, že studium žalovaného nelze považovat za studium, kterému by chyběla soustavnost a cílevědomost. Naopak je zřejmé, že se žalovaný snaží vystudovat vysokou školu a rozšířit si své vzdělání studiem jazyka. To mu umožní lepší uplatnění v životě na trhu práce. S tím není v rozporu ani jeho dosavadní studijní obor v oblasti výpočetní techniky, který má široké uplatnění i v jiných oborech, včetně jím plánovaného studia na [REDACTED]. Totéž platí i o studiu cizích jazyků.

K námitkám žalobce, že by žalovaný mohl při studiu pracovat:

Je pravdou, že rozsah studia je od 12 do 15 hodin denně. Jde však o řádné denní studium. Nelze tedy žalovanému bránit, aby další čas věnoval přípravě na přijímací zkoušky na vysokou školu. V rámci proporcionality vztahu mezi účastníky nelze ani přehlédnout, že žalobce sám pravidelně nepracuje a má pouze nízký příjvídělek. Po synovi však požaduje, aby při řádném denním studiu pracoval.

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDACTED].

Soud nadále neuvěřil žalobci, když tvrdil, že u bezpečnostní agentury pracovat nemůže, protože potřebuje čistý trestní rejstřík (viz rozhodnutí soudu shora citované).

Lze tedy učinit tento právní závěr:

Žalovaný není schopen sám se živit v období od 1. 9. 2021, kdy je studentem prezenčního studia a ve studiu řádně pokračuje (§ 911 občanského zákoníku). Za toto období byl proto návrh na zrušení vyživovací povinnosti zamítnut (výrok I.).

Žalovaný nebyl schopen sám se živit v období, kdy studoval střední školu (§ 911 občanského zákoníku). Za období od září 2020 do 31. 8. 2021 nejsou důvody nejen ke zrušení vyživovací povinnosti, ale ani ke snížení výživného, neboť nedošlo k podstatné změně poměrů od doby posledního rozhodnutí.

Soud proto rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku rozhodnutí (výrok I., II.).

O nákladech řízení bylo rozhodnuto dle § 142 odst. 1 o.s.ř. tak, jak je uvedeno ve výroku rozhodnutí, když účastníci se práva na náhradu nákladů řízení vzdali.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení ke Krajskému soudu v Hradci Králové prostřednictvím Okresního soudu v Hradci Králové.

Toto právo nepřísluší těm, kteří se ho platně vzdali.

Hradec Králové 25. ledna 2022

JUDr. Milena Heřmanová v. r.
soudkyně